

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v trestnej veci proti obžalovanému **Ing. V. V.** pre pokus trestného činu vraždy podľa § 8 ods. 1, § 219 ods. 1 Tr. zák. v znení účinnom do 1. januára 2006 a iné na neverejnom zasadnutí 10. januára 2012 v Bratislave o sťažnosti obžalovaného proti uzneseniu predsedu senátu Krajského súdu v Trenčíne z 21. júna 2011, sp. zn. 1 T 19/1999, takto

r o z h o d o l :

Podľa 148 ods. 1 písm. b/ Tr. por. v znení účinnom do 1. januára 2006 sťažnosť obžalovaného Ing. V. V. **sa z a m i e t a.**

O d ô v o d n e n i e

Napadnutým uznesením predseda senátu Krajského súdu v Trenčíne (ďalej len krajský súd) uložil obžalovanému V. poriadkovú pokutu vo výške 1000 eur pre nedostatočné ospravedlnenie neúčasti na hlavnom pojednávaní. Rozhodol tak na hlavnom pojednávaní 21. júna 2011, keď uznesenie vyhlásil obhajkyňi obžalovaného a prokurátorovi podľa § 137 ods. 1, 2 Trestného poriadku v znení účinnom do 1. januára 2006 (ďalej len Tr. por.).

Obžalovaný, ktorému predseda senátu krajského súdu nariadil doručiť uznesenie, prevzal toto rozhodnutie 23. augusta 2011.

V danom prípade bolo vyššie uvedené doručenie nadbytočné, keďže podľa § 137 ods. 2 Tr. por., ak má osoba, ktorej bolo treba uznesenie oznámiť, obhajcu, prípadne splnomocnenca, postačí, že uznesenie bolo vyhlásené onej osobe, alebo jej obhajcovi, príp. splnomocnencovi (zároveň nejde o prípad uvedený v druhej vete tohto ustanovenia a v § 137 ods. 3 a 4 Tr. por.).

Keďže vyhlásením uznesenia obhajkyňi došlo k jeho oznámeniu potrebnej osobe v zmysle § 137 ods. 1 veta druhá Tr. por., lehota na podanie sťažnosti začala plynúť už od tohto oznámenia (§ 143 ods. 1 Tr. por.). Vzhľadom k poučeniu, uvedenému v odpise uznesenia je potrebné predpokladať, že rovnaké poučenie bolo obhajkyňi adresované predsedom senátu aj po jeho vyhlásení na hlavnom pojednávaní (možnosť podania sťažnosti do troch dní od doručenia uznesenia, teda doručenia jeho odpisu).

Táto lehota sa počíta v dôsledku vyššie uvedeného od doručenia odpisu uznesenia obhajkyňi (podľa § 137 ods. 2 Tr. por. sa totiž obžalovanému ani doručovať nemalo). Obhajkyňi bolo uznesenie doručené 29. júla 2011 a lehota troch dní na podanie sťažnosti márne uplynula dňom 1. augusta 2011. Uznesenie teda nadobudlo právoplatnosť 2. augusta 2011.

V dôsledku uvedeného, sťažnosť podaná obžalovaným 26. augusta 2011 po doručení mu odpisu uznesenia 23. augusta 2011 je podaná oneskorene. Keďže doručenie uznesenia obžalovanému bolo, ako je uvedené vyššie, nadbytočné, sťažnosť obžalovaného je podaná oneskorene aj napriek tomu, že bola podaná v lehote, uvedenej v odpise uznesenia (v jeho poučení). V tomto prípade ide totiž o plynutie lehoty na podanie sťažnosti už od doručenia uznesenia obhajkyňi, ktorá sťažnosť v mene obžalovaného nepodala a v lehote troch dní, plynúcej od 29. júla 2011 je nepodal ani obžalovaný.

Na základe uvedeného najvyšší súd ako nadriadený súd Krajského súdu v Trenčíne zamietol sťažnosť obžalovaného Ing. V. ako podanú oneskorene podľa § 148 ods. 1 písm. b/ Tr. por.

Pokiaľ ide o používanie Trestného poriadku v znení účinnom do 1. januára 2006, namietané opakovane obžalovaným, táto otázka bola už v aktuálnom konaní dostatočne vysvetlená v iných rozhodnutiach najvyššieho súdu, vrátane výnimky v zmysle § 567 ods. 1 Trestného poriadku v znení účinnom od 1. januára 2006, teda pokiaľ ide o §§ 31 a 32 naposledy označeného zákona (viď napr. uznesenie sp. zn. 2Tost 26/2009 zo 17. decembra 2009 na č.l. 2804 – 2805).

P o u č e n i e: Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 10. januára 2012

JUDr. Peter K r a j č o v i č , v. r.

predseda senátu

Vypracoval: JUDr. Libor Duľa

Za správnosť vyhotovenia: Libuša Jánošíková